

Statečná učitelka Martina Bednářová: Za pravdivá slova o ukrajinském vraždění Rusů na Donbasu od katedry před soud. Pokračovatelé Pavlíka Morozova. Z disidenta udavačem snadno a rychle. Lidé vyjadřují učitelce podporu

protiproud.info/politika/7200-statecna-ucitelka-martina-bednarova-za-pravdiva-slova-o-ukrajinskem-vrazdeni-rusu-na-donbasu-od-katedry-pred-soud-pokracovatele-pavlika-morozova-z-disidenta-udavacem-snadno-a-rychle-lide-vyjadruji-ucitelce-podporu.htm

19. 5. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

Lucie Žatková přináší rozhovor s učitelkou, která za svá slova o ukrajinském konfliktu byla před rokem, na udání syna bývalého předsedy ODA Daniela Kroupy a dalších osobností pražské kavárny, vyhozena ze zaměstnání a obviněna, a teď jí hrozí šest let za mřížemi

*Psal se 5. duben 2022. Učitelka českého jazyka na jedné z pražských základních škol **Martina Bednářová** odučila hodinu, na které s žáky osmého ročníku diskutovala o konfliktu na Ukrajině. Poskytla jim jiný pohled na příčiny jeho vzniku i tehdejší aktuální dění. O dva dny později byla bez práce. Nenašla ji dodnes. Na školu*

podala žalobu za neoprávněnou výpověď – sama dnes navíc ještě k tomu čelí obvinění z údajného spáchání trestného činu "popírání, schvalování a ospravedlňování genocidy". Hrozí jí tři měsíce až šest let „natvrdo“...

Ještě loni v dubnu jste na hodině češtiny a v rámci konkrétní učební kapitoly, věnující se vztahu mezi médií a realitou, diskutovali se žáky na aktuální a tehdy opravdu horké téma rusko-ukrajinského konfliktu. Sama jste se vyjádřila, že celý život „vštěpujete“ dětem, aby si pořizovali co nejvíce informací a při studiu čerpali z různých zdrojů... Tématem hodiny tedy bylo i kritické myšlení. Tam jste ale u žáků osmého ročníku narazila... v čem konkrétně? Co se událo?

Tak tedy, jak začít? Rozpoznávat rozpor mezi mediálním sdělením a realitou je téma, které je dáno školním vzdělávacím programem, a vést děti ke čtenářské či mediální gramotnosti je podle mě (a současně podle rámcového vzdělávacího programu vydaného ministerstvem školství) nezbytností. Pokud tedy chci na něčem demonstrovat disproporce mezi realitou a jejím zobrazením v médiích, musím samozřejmě zvolit téma aktuální, takové, které hýbe společností a společenským míněním a je tak naléhavé, přítomné a živé, že se s ním žáci denně setkávají.

Čtěte ZDE: [Policejní režim se s tím už nemaže: Skvěle, Pavlíku Morozove! Výchova dětí k udavačství. Statečná učitelka může být ráda: Zatím nás nepopravují. Jak přejmenovat další ulice? Do jámy pekelné s vlaječkami ve žluté a modré](#)

Natáčet na mobil? Jeden nesmí, druhý může

A přesně takovým tématem, které splňovalo tyto předpoklady, byla válka, či chcete-li vojenský konflikt na Ukrajině. A co se tedy stalo v té hodině? Aniž bych k tomu dala jakýkoliv pokyn, souhlas, dokonce aniž bych o tom věděla, mě začali dva žáci (žák a žákyně) nahrávat. Tím se dopustili závažného přestupku proti školnímu řádu.

Alarmující a svědčící o dvojím přístupu vedení školy je, že pár dní předtím byla za nahrávání o přestávce v budově školy kázeňsky potrestána žákyně, která se snažila nahrát na mobil jednání svých spolužáků, aby si tak opatřila důkaz o šikaně, které se na ní dopouštěli spolužáci.

Paní ředitelka se s ní odmítla bavit, v podstatě ji vykázala ze ředitelny, žákyně byla potrestána důtkou třídního učitele, a tím škola celou záležitost vyřešila. O to nepochopitelnější je, jak škola postupovala v mém případě. Žáci byli pochváleni, pořízení nahrávky (která je středobodem celé kauzy) z vyučovací hodiny bylo paní ředitelkou vyzdviženo jako jejich osobní statečnost. Avšak vzhledem k tomu, že nahrávka začíná v okamžiku, kdy hovořím o rozpadu Sovětského svazu v roce 1991, ospravedlňovat takto závažné porušení školního řádu tím, že se žáci cítili ohroženi a nevěděli, jak reagovat apod., je naprosto směšné, nesmyslné a tendenční.

5. dubna minulého roku jste na hodině žákům řekla, že k tomuto datu se v Kyjevě nic neděje a je tam klid... Podle vašich vlastních slov si děti na základě zpráv v médiích představovaly, že v Kyjevě je doslova apokalypsa a celé město hoří po bombardování..., situace byla ale jiná. Připomeňme si například četné návštěvy hollywoodských celebrit – na sklonku února 2022 přijel do Kyjeva americký herec Sean Penn, ve Lvově se v

dubnu přimlouvala americká herečka Angelina Jolie, v květnu odehrál v kyjevském metru koncert zpěvák Bono Vox, v létě tam byla herečka Jessica Chastain... Člověk, který používá obyčejný zdravý selský rozum a uvažuje kriticky, začne okamžitě pochybovat a ptát se, proč se celebrity stejným způsobem neaktivizovaly i na místech konfliktů, které dlouhá léta vedly ve světě USA... A proč s vydatnou mediální podporou navštěvují zemi, která se údajně zmítá ve válce. Proč hrají koncerty v Kyjevě, který je údajně pod bombardováním? Vy sama jste na hodině pracovala s fakty a vojenskými mapami a za svým vyjádřením, že v Kyjevě se k datu 5. dubna 2022 nic nedělo, si nadále pevně stojíte...

Ano, stojím. A pokud někdo tvrdí něco jiného, bude muset zpochybnit nejen má tvrzení, ale např. i závěry amerického Institutu pro výzkum války, neboť má tvrzení byla a jsou v doslovném souladu s pozorováním a závěry (nejen) tohoto institutu. Mohu prokázat a prokážu, že v době, kdy jsem hovořila o situaci v Kyjevě, město bylo zcela pod kontrolou Ukrajinců, probíhal tam normální, běžný život, v žádném případě město nehořelo, jak vyjádřili své obavy žáci.

Stály se tam několikahodinové fronty na poštovní známky, fungovaly obchody, restaurace, diplomacie, město fungovalo v běžném režimu. Ukrajinci ve velkém dováželi z Čech do Kyjeva zde zakoupené vozy, neboť právě v tuto dobu byly zproštěny celních poplatků. Přesně, jak uvádíte: v Kyjevě se střídala jedna oficiální návštěva za druhou. Z Prahy se posilovaly autobusové spoje, protože tam váleční „uprchlíci“ odjížděli slavit Velikonoce.

Čtěte ZDE: Všichni v jednom šiku: Putina porazíme, když zakážeme Čajkovského. Kulturní fronta na čele. Kam ještě můžeme klesnout? Kouzlo nechtěného - nebo je to tak rafinované? Další zakrytá socha. Zpívejme s Nohavicou: Jdou po mně...

Řada českých škol a školek uvolňovala ukrajinské žáky, aby mohli odjet strávit velikonoční prázdniny právě do Kyjeva. Mám fotografie a videa z inkriminovaných dní, jak Kyjev vypadal. A v tom například vidím ohromný rozpor mezi realitou a tím, co nám tady bylo vnucováno mainstreamovými médii.

Kroupovi udavači - dědici Pavlíka Morozova

Dva z vašich žáků si Vaše slova o dění na Ukrajině nahráli na mobil a udali Vás. Týdeník Respekt napsal, že jste „narazila na mediálně gramotné žáky z intelektuálních rodin...“ Přeložme si propagandu do normální řeči – narazila jste na režimem indoktrinovaná děcka, jejichž rodiče mají rodinné vazby na známé novináře politického mainstreamu. To je celé. Ředitelka Vás na základě 18 minutové nahrávky ze dne na den propustila. Celé to proběhlo za zajímavých okolností - můžete je popsat?

S těmi rodiči bych to ještě upřesnila. Jedním z těch „správně smýšlejících“ žáků byl syn pana Františka Kroupy – Jonáš. Pan Kroupa je dle mých informací velmi úzce spjat s neziskovými

organizacemi, konkrétně s těmi, které se zabývají Ukrajinou, potažmo uprchlíky, takže jeho postoje k ukrajinské problematice jsou zřejmé. Také je to ale kamarád pana exstarosty Prahy 6 Ondřeje Koláře, který jako starosta dal ředitelce školy přímý pokyn k mému okamžitému propuštění ze zaměstnání.

To je ten pan Kolář, který se proslavil strháváním pomníků sovětským hrdinům 2. světové války v Praze 6 a také následným ukrýváním se kdesi ve sklepě z údajného strachu před ruskou špionáží. Takto nám to alespoň prezentovala média. Zdá se, že kdyby zůstal ve sklepě i nadále, bylo by to nejlepší. Rozhodně pro žáky ZŠ Na Dlouhém lánu v Praze 6. Takto připravil děti o zkušeného úspěšného kantora, aniž by zajistil adekvátní náhradu, a velmi jim tak zkomplikoval možnost kvalitní přípravy na přijímací zkoušky z českého jazyka. Ještě snad je dobré připomenout, že tento pan Kolář je synem pana Petra Koláře, přítele prezidenta Pavla. Zajímavá provázanost.

Ale zpět ke Kroupovi. Tento pán přišel do ředitelny s nahrávkou z předmětné hodiny, která byla pořízena, jak jsem již zmínila, v rozporu se školním řádem a se striktním požadavkem, že tato paní - jako já - už děti nikdy učit nesmím. Aby zdůraznil svou pozici pedagogického inkvizitora vyplývající z přátelství s panem starostou, několikrát přímo z ředitelny volal panu Kolářovi a nakonec se v mé přítomnosti paní ředitelky zeptal: „Tak co s ní provedeme?“ Jeho vystupování bylo prostě arogantní a ubohé.

Čtěte ZDE: Začaly normalizační čistky na vysokých školách: Nechte učit Ševčíka! Otevřený dopis rektoru VŠE Petru Dvořákovi. Petici na podporu Miroslava Ševčíka podepsalo už více než 20 000 občanů. Nové video dál dokazuje mediální lži

S nahrávkou mě ovšem odmítl seznámit, že ji prý přehraje pouze paní ředitelce. Dnes už vím proč. Byla totiž sestříhaná, účelově ozvučená a zmanipulovaná. Paní ředitelka nejenže se nepozastavila nad tím, že se v hodině nepřipustně nahrávalo, dokonce to podle ní bylo správné. Nedala mi vůbec žádnou možnost obhajoby, nesměla jsem se k ničemu vyjádřit, byla velmi stručná: „Zítra už nechod’.“

Podala jste na školu žalobu za neoprávněnou výpověď. To, že se vracíme někam do nechvalně známých let minulých a pracovněprávní spory se mění na politické procesy, paradoxně podtrhuje i krásou nechtěného jméno soudkyně která o vašem případě rozhodovala - JUDr. Lada Horáková... Soud, který podle Vašich slov neprobíhal férově, jste prohrála, plánujete se však odvolat. Jenže mezitím jste byla obviněna z trestného činu popírání, schvalování a omlouvání genocidy. Jak k tomu vůbec došlo? Jak se to událo?

Některá jména soudců se opravdu nechvalně zapsala do dějin, namátkou mě napadá soudce Urválek, soudkyně Brožová – Polednová, třeba se teď do paměti národa vryjí i další jména. Takže paní soudkyně Lada Horáková: tento soud byl naprostý výsměch právu, spravedlnosti, objektivitě, ale i slušnosti a morálce obecně. Soudkyně nám opakovaně odmítala zaprotokolovat důkazy týkající se mého profesního působení a úspěchů s odůvodněním, že profesní úspěchy, 30letá pedagogická praxe, bezúhonnost, obliba u dětí, a tak dále nejsou pro soud zabývající se pracovním právem relevantní.

Co je tedy pro takový soud relevantní? Když se mě zeptala, jak to bylo s ukrajinskou dívkou - válečnou uprchlicí, která seděla v této hodině v první lavici, chtěla jsem jí objasnit, že dívka zde žila,

respektive žije delší dobu, vůbec nejde o uprchlíka před válkou. Je tu s matkou, která již v Čechách řadu let pracuje, a její sestra právě v tuto dobu odjížděla na dva měsíce do Kyjeva, aby tam dokončila nějaký klavírní cyklus...

Politický proces jako z partesu

V okamžiku, kdy paní soudkyně vytušila, že odpověď je vzhledem k předem připravenému scénáři kontraproduktivní, velmi ostře mě v polovině slova přerušila – na toto jsem se vás neptala, irrelevantní, neprotokolujeme. Najednou jí tedy na otázku, kterou mi sama zájmem položila, nepřipadala důležitá. A v tomto duchu bych mohla pokračovat dál a dál. Zhruba polovinu času soudního jednání se JUDr. Horáková zaobírala odborným (nikoliv znaleckým) posudkem Jana Šíra z katedry politologie.

K samotnému posudku se ještě vrátím, ale v tomto případě bylo zajímavé, že paní soudkyně měla potřebu se při pracovním soudu zaštitovat pseudopolitickým posudkem a nikoli platnými paragrafy a Zákoníkem práce. Kolik u nás proběhlo pracovních sporů, kde se soudce opíral o odborné posudky? Čili soud se z pracovního práva přesunul do oblasti politické, kde se, nejen podle mého názoru, vůbec ocitnout neměl. Velmi strohé ústní zdůvodnění rozsudku bylo, že jsem porušila demokratické principy našeho školství. Jaké jsou ty demokratické principy?

Čtěte ZDE: Žijeme v zemi, kde zítra již znamená včera: Na Fučíkova slova došlo. Lhát je mravné. Pravdě se říká dezinformace. Politické procesy. Věčné krize. Na obzoru válka. V Americe i občanská. A u nás? Co dělat? Všichni za jednoho!

Nikdo mě s nimi neseznámil. Paradoxní až schizofrenní je, že pedagog, který děti vede ke svobodě slova a získávání informací ze široké škály zdrojů, je osočen z porušení demokratických principů. Mimochodem, písemné vyhotovení rozsudku, které jsem měla obdržet do měsíce po soudu (tedy do 27.března 2023) dosud nemám.

Zmínila jste odborné posudky, které zazněly u soudu – první z nich dodala fakulta sociálních věd, podle které jste se pokusila ovlivnit názory žáků a použila jste k tomu dezinformační zdroje, druhý posudek z katedry politologie došel k již zmiňovanému závěru, že vaše výroky jsou neslučitelné s demokratickým školstvím. Z toho je děsivě cítit pach minulého režimu, který používal podobný slovník.

Nejprve k posudku z fakulty sociálních věd. Je naprosto zřejmé, že autor nebyl s příslušnou nahrávkou řádně seznámen. Když opomenou, že nahrávka, která má 45 minut, se ztenčila na minut 18, musí tu zaznít, že Seznam, který ji zveřejnil v podstatě bezprostředně po té hodině loni v dubnu, ji sestříhal na pouhé 4 minuty. Vystříhal pasáže, které se mu ke zničení a zlikvidování člověka příliš nehodily, doplnil příslušnými dehonestujícími komentáři. Zato ty pasáže, co zbyly, řádně ozvučil, aby ty „správné“ úseky vyznívaly naléhavě a imperativně. No a z takto zmanipulované nahrávky pořizovala fakulta sociálních věd „odborný“ posudek. Hovoří v něm mj. o mé intonaci, o zvyšování hlasu, dokonce o gestikulaci a řeči těla! To by jeden neřekl, co všechno lze z audionahrávky vysledovat.

Znalec Šír, aneb pán a kmán

No a k posudku pana Šíra snad nemá smysl se vyjadřovat vůbec. To je naprosto tendenční prorežimní paskvil. Uvedu jen jednu věc za všechny: Pan Šír přišel s tím, cituji: „Tvrzení o domnělé likvidaci ruského obyvatelstva v Donbasu nemá oporu v dostupných důkazech.“ Tím ovšem popírá závěry takových světových humanitárních a politických organizací, jako je např. Amnesty International, která opakovaně konstatuje, že při genocidě na východě Ukrajiny přišlo od roku 2014 o život (rovněž umučením a brutálním utýráním) 14 000 obyvatel, 8000 obyvatel bylo doživotně zmrzačeno.

Posudek pana Šíra z katedry politických věd nemá prostě cenu ani toho papíru, na němž je napsán. O věrohodnosti, odbornosti a objektivitě posudku pana Šíra vypracovaného na státní objednávku opravdu nemá cenu vůbec hovořit. Bohužel v tomto duchu probíhá v poslední době v Čechách veškerá osvěta. Ty máš jiný názor, a třebaže se opírá o doložitelné informace a fakta, či závěry mezinárodních organizací, my tvrdíme, že je to lež. A lež není názor! Tahleta větička teď frčí, to je to správné cenzorské dogma.

Kromě toho, že jste třídní nepřítel, který používá „dezinformační zdroje“, jste prý použila i množství nepřesných informací a manipulací. Žákům jste vyprávěla o tom, že ruskojazyčné obyvatelstvo bylo v oblasti Doněcka a Luhanska vražděno od roku 2014. Vaše protistrana tvrdí, že jde o narativ Kremlu, který se tím pokouší ospravedlnit útok na suverénní Ukrajinu. Zeptám se takhle – nechtělo by to protiútok? Každý, kdo to dnes popírá, přece schvaluje nacismus a vyvražďování ruskojazyčného obyvatelstva na Ukrajině. A právě ten si zaslouží tvrdý proces. Upozornila jste na genocidu, o které se už nesmí mluvit a která je dnes dokonce popírána. Uměla byste předložit důkazy?

Čtěte ZDE: Oděský masakr odhalil démonickou povahu kyjevského režimu: Orgie vraždění v Domě odborů jako memento. Pekelné poradě před akcí "zápalná oběť" předsedal prezident Turčinov. Umučte je a upalte za živa. Bez milosti!

Důkazů mám samozřejmě plno a sama jsem zvědavá, jak chce protistrana popřít a zvrátit nevyvratitelné. Ale znovu musím konstatovat, spravedlnost v tomto státě není pro všechny. Je to smutné. Co je dovoleno pro pána, není povoleno pro kmána. Jak jinak si vysvětlit, že prokazatelné trestné činy, jako je například vyvěšování podobizny prezidenta jiné země v pytli na mrtvoly na státní budově ministerstva vnitra, nejsou kvalifikovány jako trestné činy?

Při politických procesech důkazů netřeba

Nedávno se starosta MČ Praha – Řeporyje dovolával na sociálních sítích vraždění českých dětí a jejich matek. Neskutečné, otřesné, ohavné. Avšak právně? Prý v pořádku. Stejně tak adorování smrtelného atentátu na ruskou novinářku Darju Duginovou ministryní obrany Černochovou. Proboha, ona se opravdu radovala ze zabití člověka?! Vtahuje naši zemi do války na základě falešného poplachu - když raketa vystřelená Ukrajinci dopadla na území Polska - zatímco premiér Fiala nikoho nikam nevtahuje, ten jasně tvrdí - nebo jen signalizuje? - že prý už ve válce jsme. A mnoho, mnoho dalšího.

Ale když dětem řeknete, naprosto pravdivě, že v Kyjevě se aktuálně nic neděje, tak už máte na krku paragraf. Dokonce ten o obhajování, popírání, schvalování a zpochybňování genocidia. Disproporce v tom, co je u nás považováno za trestný čin a co ne, že ano? V normálním právním státě by byla dost fuška cokoli z mého projevu na tento paragraf našroubovat. My bohužel ale, nejpozději od posledních voleb, v právním státě nežijeme.

Pokud to správně chápu, dodnes nevíte, čím konkrétně jste se provinila... Jaká konkrétní pasáž vaší „přednášky“ o Ukrajině je závadná, čím přesně jste se měla dopustit „popírání genocidy“. Působí to tak, že jste se vlastně provinila vším – hlavně tím, že jste vůbec otevřela ústa. Jak se říká, měla jste „držet hubu a krok“...

No, to nikdo neví. Obávám se, že to neví ani státní zástupce Mgr. Richard Petrásek, jinak by to jistě napsal. On však v obžalobě neuvádí žádný konkrétní výrok, ale celou tu nahrávku, včetně rozpadu Sovětského svazu, promíchání národností obyvatelstva v pohraničí apod. Na to pana státního zástupce upozornil rovněž můj právník, že je třeba uvést a specifikovat konkrétní výrok, který by naplňoval skutkovou podstatu trestního činu (§ 405 – to je ta genocida). Pokud tomu tak není, jde o porušení práva na obhajobu. Ale na takovou drobnost, jakou je nějaká nezákonnost či protiústavnost, pan státní zástupce Petrásek vůbec nereagoval. Ono je totiž těžké reagovat na něco takto vykonstruovaného, nesmyslného a zvráceného a podložit to nějakými smysluplnými důkazy.

Bylo by určitě také bylo dobré zmínit, kdo na mě vlastně žalobu podal. Byly to dvě osoby současně, tím mám na mysli na jednom papíře. Nějaký pan Michal Krajčírovič, osobně ho neznám, pouze jsem si ho vyhledala na sociálních sítích. Zde se prezentuje jako psychiatrický pacient, což rozhodně nebudu rozporovat. Zajímavé

však je, že tento pán moralista č. 1 vlastní na Praze 6 jakýsi menší objekt bývalé prádelny, neobyvatelný, v němž má fiktivní sídlo řada tzv. „kaslíkových firem“.

Čtěte ZDE: Tajemství nekonečné války: Churchill chtěl zradit spojence hned po pádu Berlína. Plán na zničení Slovanů stále trvá. EU a NATO - nástroj boje USA s Ruskem skrze životy Evropanů. Trump jim to trochu zdržel. Jen Nebesa vědí...

Člověk by si skoro myslel, že člověk, kterého tak pobouřila náplň mé hodiny, bude vzorem ctnosti. No a spoluautorem žaloby je zmíněný pan František Kroupa. Stále ho mám před očima, jak popostrkuje před kameru svého syna Jonáše, aby před národem pohanil učitelku, která měla tu drzost, že chtěla po žácích, aby si obstarávali různorodé informace. Je mi z něj zle. Každý normální rodič se přece snaží své dítě chránit, držet stranou, zatímco tento modrozlutý pán přetéká nenávistí takovou měrou, že neváhal využít svého syna a vtisknout mu před veřejností punc udavače.

Mediální lynč

Média, za která by se dnes nestyděl ani nacistický ministr propagandy Goebbels, proti vám okamžitě spustila brutální antikampaň... Učitelka, která lhala o Ukrajině.... Učitelka, která šířila dezinformace a zlehčovala válku... Učitelka, která vtluoká dětem do hlavy proruskou propagandu. Učitelka, která vykládá

žákům lži ruské propagandy... Proruská učitelka musí být propuštěna... Vaše jméno je tak dnes mediálně „profláknuto“, potupeno, pošpiněno. Jak vám to ublížilo?

Mainstreamová média, tak to je kapitola sama o sobě. O zmanipulované nahrávce doplněné dehonestujícími, nepravdivými a zavádějícími komentáři jsem se již zmínila. To, že mi nedala možnost se k celé kauze vyjádřit, je další věc, která svědčí o jednostrannosti a neobjektivitě. Např. paní Ciroková, redaktorka ze Seznamu, mě oslovila loni v dubnu, předtím, než o mně zveřejnila první článek, zda bych se ke kauze nevyjádřila. To jsem udělala a čtyři dny před tím, než mě veřejně začali dehonestovat a lidsky i profesně ničit, měla tato paní redaktorka k dispozici celé mé vyjádření.

Asi není těžké uhádnout, že ho nezveřejnila, že? Od té doby toho bylo o mně na mainstreamu uveřejněno mnoho, ale v podstatě stále jedno a totéž a vždy v jejich režii. Lži, polovičaté a zavádějící informace. Tak např. několik článků vyšlo na Seznamu pod titulem „Učitelka, která popírala válku na Ukrajině.“ Co tedy můžeme chtít od redaktorů, kteří nejsou schopni dát dohromady ani pravdivý nadpis. Gratuluji Seznamu ke spolupráci s takovými profesionály.

Názorná ukázka rozporu mediálního sdělení a reality, téma mé hodiny v praxi. Ano, medializace mi ublížila, poškodila mé jméno, pověst, ublížila mé rodině. Ale ne medializace jako taková, ale mediální lži. Manipulace čtenáři a posluchači, záměrné přetáčení celé kauzy, zamlčování podstatného, podsouvání nepravdivých informací, vytrhávání z kontextu, aj. Ovšem až tito redaktoři v čele s paní Cirokovou jednou procitnou a dovzdělají se v historii, budou se za své články hluboce, hluboce stydět.

Politické procesy a vězni svědomí rychle přibývají

Nejste ovšem jediná, kdo v České republice čelí politickému procesu. V base už za „drzé kecy“ o Ukrajincích, nenasazení respirátoru a výhrůžky covidové aktivistce, shromažďující

informace o tzv. „antivaxerech“ a „dezinformátorech“, sedí Patrik Tuší, který dostal dohromady patnáct měsíců. Za šíření poplašné zprávy a výroky, které mohly u občanů ČR vyvolat obavu z přímého konfliktu s Ruskou federací, dostal čtyřměsíční podmíněný trest s odkladem na rok a půl organizátor demonstrací Česká republika na 1. místě Ladislav Vrabel. Podmínku na čtyři roky a dva měsíce dostal za spolupráci se zneprátenou mocností, napadení člena zdravotnického týmu a úmyslné šíření infekčního onemocnění básník a písničkář Pavel J. Hejátko, kterému „uletěla ruka“ při povinném a bolestivém covidovém šťourání v nose... Za rozhlasový program, věnovaný masakru v Katyni, se před soud postavili regionální publicista a novinář, zakladatel Svobodného rádia Vladimír Kapal, vysokoškolský pedagog a bývalý místopředseda KSČM Josef Skála a amatérský historik Juraj Václavík. Za jiný pohled na historickou událost dostali osmiměsíční podmínku. V České republice se množí případy pronásledování lidí za projevený názor a přibývají trestní stíhání. Jak to hodnotíte?

Čtěte ZDE: Ladislav Vrabel odsouzen: Další desítky vězňů svědomí. Paní učitelka Bednářová vypovídá. Dostane Josef Skála hrdelní „trest“? Zločinci jdou po krku nevinným. Teď nesmíme mlčet! Již zítra si mohou přijít pro každého. Všichni za jednoho!

Jak to hodnotit? Politické procesy jsou prostě zpátky. Je potřeba zastrašit lid, umlčet nepohodlné. Jak řekl Mao: "Potrestej jednoho, vychováš dav". Já ale už jsem příliš stará na nějaké ohýbání páteře, teď už s tím začínat nebudu. Asi jen blázen by řekl, že se na soudní proces těší. Ale když už to nechala naše vrchnost takto vygradovat, tak se snad i těším. Je totiž nutné, aby konečně naplno zazněly věci, které se před lidmi tají - kromě jiného cenzurou či kriminalizováním nepohodlných názorů - aby byly zveřejněny informace, dokumenty a důkazy, které mám k dispozici.

Aby se má kauza dostala slovo od slova ven, mezi veřejnost. Že jsem genocidu ani neobhajovala, ani nepopírala, ani neschvalovala, naopak jsem na ni žáky upozornila a ostře ji odsoudila. Bohužel ale asi ne na té „správné“ straně. Možná by na to do budoucna mohl pamatovat náš trestní zákoník a upřesnit, kterých národů a etnik se genocida smí týkat a smí se o ní hovořit, a u kterých nikoli. V této souvislosti mě napadá. V sobotu 13.5. se konal jakýsi běh za oběti politických procesů, který organizoval či spoluorganizoval právě bratr pana Františka Kroupy, Mikuláš. Škoda, že mi zapomněl poslat pozvánku, snad bych si ji zasloužila.

Jedna věc mi na tom celém připadá úplně nejsmutnější – postoj lidí kolem Vás, kteří se Vás nezastali a v obtížné situaci se za Vás nepostavili. Vyjádřila jste se v tom smyslu, že učitelé a dokonce i ředitelé škol, kteří Vás odmítají přijmout do práce, Vám ve skutečnosti dávají za pravdu a dokonce Vám fandí. Navenek ale mlčí a šoupou nohama. Toto neskutečné pokrytectví, tento nedostatek charakteru a odvahy dospělých lidí, toto poklonkování a ohýbání zad, je opakovanou tragédií našich národů. Kdyby se každý jeden postavil za to, co si opravdu myslí a čemu věří, podobné problémy, do kterých jste se dostala, bychom vůbec nemuseli řešit. Bohužel existuje mezi námi mnoho slabochů a pokrytců, kteří si raději vyberou život ve lži a nespravedlnosti, jen aby měli od režimu klid...

Vyjádřit se, prezentovat svůj názor - v mém případě navíc nikoliv názor, ale průkazná fakta - je věc právě té rovné páteře a osobní odvahy. A samozřejmě všestranné informovanosti. Jenže! Každý má rodinu, je zodpovědný nejen za sebe, ale i za ni, lidé musí z něčeho žít, platit nájem a plno dalších výdajů. Takže to nakonec chápu. Ale myslím, že lidé se stejně časem semknou a projeví svou nespokojenost. Takovýhle nátlak, taková zvěle, právo a zákony jen pro vyvolené, zásah do osobních svobod a tak dále a tak dále - to se nedá napořád vydržet.

Bohužel zatím se této nespravedlnosti a nebojím se říci fanatismu, jimž jsem vystavena, nepostavily ani odbory. U těch by to člověk snad už očekával jako povinnost. Proto přece tady jsou, měla by to být náplň a smysl jejich činnosti. Copak tedy chtít od normálního běžného občana, který je v současné době dotlačen k tomu, že sám je rád, že je rád, protože neví, kde mu hlava stojí, zda spadne do dluhové pasti zítra nebo už dnes, balancuje na hranici důstojného přežití: Ten dnes nemá moc prostoru přemýšlet o důvodech vyhození a trestního stíhání nějaké učitelky. Je rád, že přežívá.

Lidé vyjadřují podporu

Ovšem, až se lidé opravdu poctivě zamyslí, zjistí, že je tam společného mnoho. Že jsme tlačeni do krajnosti a je s námi manipulováno ve všech sférách naší existence: ekonomické, výchovně-vzdělávací, morální, intelektuální, právní...

Abychom nekončili jen negativně: Naštěstí existují i lidé, kteří mají dostatek charakteru a odvahy, aby se postavili za právo, pravdu a spravedlnost. Takoví Vám vyjadřují podporu. Pomáhá Vám to?

Watch Video At: <https://youtu.be/e-sAX9gksbw>

Jsou. A je jich mnoho. Mnozí mi vyjadřují účast, morální podporu. A pak ještě nabízejí pomoc, kterou zde nechci specifikovat, ale děkuji, za ni. Opravdu z celého srdce jim děkuji. Dotyční už budou vědět. Je strašně důležité vědět, že člověk není proti státní z vůli sám. Že je nás moře, kteří se nikdy nesmíří s překrucováním faktů, událostí, pozměňováním výkladu historie a naprostým pošlapáním demokratických principů, jako je svoboda slova, projevu - i svoboda po projevu - názoru, práva na informace a další, které jsme si pracně vybudovali, a nyní o ně velmi lehce přicházíme.

Za projevení jiného názoru na rusko-ukrajinský konflikt a za svobodnou diskusi s žáky vám hrozí odnětí svobody na tři měsíce až šest let natvrdo... Jak jste na to psychicky připravena? Budete dál bojovat? Máte strach? Pokud ano, mám z vás silný dojem, že mu čelíte s rovnými zády a odvahou. Za to Vám patří dík – jiní na vašem místě by se možná už složili a poddali...

Skoro se mi chce ironicky říct, že při dnešní drahotě, cenách bydlení, energií, potravin atd. by byl pobyt v kriminále v podstatě výhodou. Taky mě napadá, že oproti panu Davidu Svobodovi jsem ještě nedopadla tak špatně. On dopadl hůř, musí absolvovat cestu s ministryní Černochovou na Libavou. (Olympionik David Svoboda, který souhlasil s účastí sportovců z Ruska a Běloruska na olympiádě, musel za trest absolvovat návštěvu vojenského prostoru Libavá. Armáda ČR tu cvičí příslušníky vojáky kyjevského režimu – pozn. red.)

Proti tomu jsou tři roky v kriminále čajíček. No každopádně z mých prokazatelných tvrzení vykonstruovat trestný čin? To bude chtít hodně velkou kreativitu a hodně velké ohýbání paragrafů. V můj prospěch totiž hovoří fakta, pravda, důkazy, ústava. Protistrana má moc a aroganci. Takže slovy klasika – příliš velký případ pro spravedlnost. Přesto já mám zato, že už jsem v tuto chvíli vyhrála. V každém případě morálně.

Týká se to nás všech

Odvleci pedagoga, který celý život zasvětil práci s dětmi, od katedry přímo k soudu jen proto, že při výuce poukázal na informace a fakta, které se nám naši „mocní a pravdomluvní“ snaží za každou cenu zatajit, a chtěl po žácích, aby si sháněli informace, zamýšleli se nad nimi a nepapouškovali první mainstreamový nesmysl, o němž se dočetli v titulu článku, se jaksi příliš neslučuje s našimi právními a demokratickými principy. Skutečně žijeme v právním a demokratickém státě? A pro propagátory dnes tak módního dogmatu, že lež je názor, bych vzkázala: Názor je názor a fakta jsou fakta. V mém případě je obojí v naprostém souladu.

Co byste vzkázala lidem v České a Slovenské republice, kam se opět vrací totalita? Jak té totalitě ukázat prostředníček? Jak ji poslat tam, kam patří – do minulosti?

Je to těžké. Běžný člověk je denním okolo sebe naprosto demotivován a frustrován. Mně se například třicet let praxe ve školství, tisíce perfektních dětí a fajn rodičů během pár okamžiků zredukovalo na pár vět, dva tři malé udavače a pár jejich fanatických rodičů. Ale nevzdávejme to, bojujme. Zachovejme si zdravý rozum, morální hodnoty a hlavně sebeúctu.

Řiďte se tím, čím jsem po celou pedagogickou kariéru apelovala na děti: Informuj se, čti, přemýšlej, vyvozuj, analyzuj, používej rozum. Všechny nás nezavřou, protože lidí se zdravým myšlením a uvažováním je drtivá většina. Není možné, aby hrstka fanatiků s pochroumaným světonázorem ovládla devadesát procent slušných lidí. Argumenty musí zůstat nadále argumenty. Nemohou je nahrazovat zákazy, zastrašování, sprostota a urážky, jak se dnes často děje.

Ale hlavně: nebuďte přesvědčeni, že právě vás se to netýká.

Držím nám všem palce!

Zdroj.

The image is a promotional graphic for the website Protiproud. It features a portrait of a man in a suit on the left, with the large letters 'QP' in red and black behind him. The background is a sunset over a crowd of people. Text on the left asks for donations to support the website. On the right, there is a QR code and a bank account number. At the bottom, there is a black bar with white text providing international payment details.

**Obogatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

7472813001/5500

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
